

**Extract uit het crimineel wetboek voor het krijgsvolk te lande
vastgesteld bij beschikking van den M. van O. dd. 28 Februari
1887, 1e Afd. Secr. no. 46**

<https://hdl.handle.net/1874/234298>

INSTITUUT VOOR

EXTRACT

UIT HET

CRIMINEEL WETBOEK,

VOOR HET

KRIJGSVOLK TE LANDE,

vastgesteld bij beschikking van den
M. van O. dd. 28 Februari 1887,
Ie Afd. Secr. No. 46.

W. A. HERTOGENBOSCH,
C. N. TEULINGS,
1892.

mm 10704

RIJKSUNIVERSITEIT UTRECHT

0992 3123

EXTRACT

UIT HET

CRIMINEEL WETBOEK,

VOOR HET

KRIJGSVOLK TE LANDE.

Van Verraad.

Art. 55. Elk militair zonder onderscheid van rang, welke eenige stad, sterkte, vesting, plaats of post bij verraad aan den vijand overgeeft, zal met den dood met vervallenverklaring van den militairen stand of van de betrekking van militairen geëmployeerde gestraft worden.

Art. 61. Militaire of andere personen, tot de armée behorende, die, zonder daartoe bevoegd te zijn, eenige onderwaterzetting verhinderen of inundatie aftappen, of eenige andere middelen van verdediging tot afwering en afbreuk van den vijand aangewend, te-gengaan, bederven of nutteloos maken, zullen met den dood met vervallenverklaring van den militairen stand of van de betrekking van militairen geëmployeerde gestraft worden.

Art. 62. Militaire of andere personen tot de armée behoorende, welke, zonder last van hunnen superieur, en zonder gewigtige redenen, eenig kanon, mortier, affuit of ander aangelegen werktuig van oorlog of amunitie vernagelen, bederven, wegwerpen of onbruikbaar maken, zullen met den dood met vervallenverklaring van den militairen stand of van de betrekking van militairen geëmploijeerde gestraft worden.

Art. 63. Wagenknechts, voerlieden en dergelijken, welke in een gevecht met den vijand, of bij eene nederlaag of retraite, in deszelfs nabijheid, zonder last van hunnen superieur en zonder behoorlijke redenen, de strengen van de trekpaarden los snijden of eenig stuk van den artillerie-trein, aan hunne zorg toevertrouwd, moedwillig breken of onbruikbaar maken, zullen alsmede met den dood met vervallenverklaring van den militairen stand of van de betrekking van militairen geëmploijeerde gestraft worden.

Art. 64. Elk persoon, zonder onderscheid van rang of stand, zich in de armée bevindende, welke in de nabijheid van den vijand geroep of geschreeuw mogt maken, strekkende om schrik en verwarring onder de troepen te brengen, zal insgelijks met den dood met vervallenverklaring van den militairen stand, of van de betrekking van militairen geëmploijeerde gestraft worden.

Art. 65. Elk en een iegelijk, zonder onderscheid van militairen of burgerlijken stand, die zich in een leger of kampement tegen den vijand, of in eene berende of belegerde plaats bevindende, geruchten of tijdingen verzint of verspreidt, strekkende om het volk van oorlog te verleiden, te misleiden of te ontmoedigen, zal met den dood met vervallenverklaring van den militairen stand of van de betrekking van

militairen geëmploijeerde worden gestraft; ingeval echter de voormelde misdaad niet met zoodanig boos opzet gepleegd was, zal hij met militaire gevangenis of met eenige mindere straf, naarmate van het misdrijf en den aard der omstandigheden, gestraft worden.

Art. 66. Elk kommandant van een post, of elk schildwacht, die in de nabijheid van den vijand, hetzij in de armée, hetzij in eene belegerde plaats, moedwillig eene valsche of verkeerde order of consigne overgeeft, door welker gevolg, de veiligheid van dezelve, of eenige andere plaats of post zoude hebben in gevaar gebragt kunnen worden, zal met den dood met vervallenverklaring van den militairen stand of van de betrekking van militairen geëmploijeerde gestraft worden; ingeval echter de voorschreven misdaad door verzuim of onoplettendheid mogt zijn bedreven, zal hij met den dood gestraft worden.

Art. 68. Met den dood met vervallenverklaring van den militairen stand of van de betrekking van militairen geëmploijeerde, zal gestraft worden elk kommandant van eene patrouille, in de nabijheid van den vijand ter recognoscering uitgezonden, die opzettelijk nalaat te voldoen aan de orders hem gegeven, of alzoo de ontdekkingen, bij hem gedaan, verborgen houdt of verkeerdelijk rapporteert.

Art. 69. Elk militair, die het geheim van een post, de orders of het orderwoord, op eenigerlei wijze aan den vijand openbaart, zal mede met den dood met vervallenverklaring van den militairen stand of van de betrekking van militairen geëmploijeerde gestraft worden.

Art. 70. Militairen of andere personen, tot de armée behorende, gelijk ook alle anderen, die zich in dezelve ophouden en die bevonden worden eenige correspondentie hoegenaamd te houden of te doen

houden met den vijand, zonder daartoe behoorlijke toestemming of last van hunnen superieur bekomen te hebben, zullen almede met den dood met vervallenverklaring van den militairen stand of van de betrekking van militairen geëmploijeerde gestraft worden.

Van Ronselen en Spionneeren.

Art. 73. Elk militair, die manschappen aanwerft voor eene mogendheid, met welke dit land in oorlog is, of zich aan zoodanige werving medepligtig maakt, zal met den dood, met vervallenverklaring van den militairen stand of van de betrekking van militairen geëmploijeerde gestraft worden.

Art. 75. Elk militair, gelijk ook elk ander persoon in de armée of eenig gedeelte derzelve gevonden wordende, die den vijand als spion dient of gediend heeft, zal insgelijks met den dood met vervallenverklaring van den militairen stand of van de betrekking van militairen geëmploijeerde gestraft worden.

Art. 78. Een iegelijk, wie hij zoude mogen zijn, en zonder onderscheid van militairen of burgerlijken stand, die in tijd van oorlog. uit of in een legerkampement, beleg, stad, vesting of eenige andere verschanste plaats, in de nabijheid van den vijand gelegen, mogt komen langs eenen anderen dan den gewonen weg, poorten, bruggen of barrières, zal voor spion gehouden en als zoodanig met den dood met vervallenverklaring van den militairen stand of van de betrekking van militairen geëmploijeerde gestraft worden, tenzij uit de omstandigheden van zijne onschuldige of min-schuldige inzigten ten genoegen der regters kwam te blijken.

Art. 79. Elk militair, zonder onderscheid van

rang, welke tusschen de vijandelijke voorposten en het leger, kampement, beleg, stad, vesting of eenige andere verschanste plaats, in de nabijheid van den vijand gelegen, gevonden wordt, in eene andere dan militaire kleeding, zonder order van zijnen superieur, zal voor spion gehouden en als zoodanig, met den dood met vervallenverklaring van den militairen stand of van de betrekking van militairen geëmployeerde gestraft worden, tenzij uit de omstandigheden van zijne onschuldige of min-schuldige inzigten ten genoegen der regters kwam te blijken.

Van Misdaden tegen den Dienst en de Subordinatie.

Art. 80. De subordinatie is het wezen en de ziel van den militairen dienst.

Elk militair derhalve is verplicht in den dienst de orders, hem gegeven door dengene die boven hem gesteld is, terstond en zonder daartegen te redeneeren, te gehoorzamen en getrouwelijk te volbrengen, behoudens het regt, om, wanneer hij zich door die orders bezwaard vindt, daarna zijne klagten in te brengen.

Art. 81. In geval van oproer en algemeen opstand van militairen tegen hunne superieuren, zullen de aanstokers, bewerkers en hoofden van den opstand met militaire gevangenis van ten hoogste tien jaren (in tijd van oorlog met den dood) gestraft worden.

Art. 84. Wanneer militairen van welke rang ook, welke bij eene executie van een doodvonnis onder de wapenen zijn, zich veroorlooven *pardon* of *genade* te roepen, zullen zij naar omstandigheden en zelfs met militaire gevangenis van ten hoogste

tien jaren (in tijd van oorlog met den dood) kunnen gestraft worden.

Art. 85. In geval van samenrotting van militairen, of van personen, tot de armée behoorende, zal elk superieur ordonneren dat men zich scheide en ieder zijnen weg ga; indien hij niet op staanden voet gehoorzaamd wordt, zal hij eenigen bij hunne namen mogen noemen, en, wanneer deze niet dadelijk hunnen plicht betrachten, zullen dezelve als aanleggers en hoofden van de samenrotting of den opstand gerekend, en als zoodanig met militaire gevangenis van ten hoogste tien jaren (in tijd van oorlog met den dood) gestraft worden.

Art. 86. Indien de samenrotting op het daartoe gegeven bevel niet scheidt, zullen de superieuren bevoegd zijn zoodanige middelen van geweld te gebruiken, als zij tot demping van het oproer dienstig zullen oordeelen.

Elk die zich daartegen verzet of daarna in de samenrotting of den opstand blijft volharden, zal met militaire gevangenis van ten hoogste tien jaren (in tijd van oorlog met den dood) gestraft worden.

Art. 88. Elk militair, die van eene voorgenomene of bestaande muiterij, zamenzwering of komplot kennis draagt, is verplicht daarvan behoorlijke bekendmaking te doen, en zal bij nalatigheid daarvan, naar de grootheid van het verzuim en naar de omstandigheden worden gestraft.

De enkele verzwijging van eenige muiterij, zamenzwering of komplot, zal echter nimmer en in geen geval met militaire gevangenisstraf van ten hoogste tien jaren (in tijd van oorlog met den dood), en altijd met een lichtere straffe worden gestraft dan de daders van- of deelgenooten aan die muiterij, zamenzwering of komplot.

Art. 89. Indien een medepligtige aan eenige

muitelij, zamenzwering of komplot, dezelve openbaart, voor en aleer die op eenigerhande wijze is ontdekt geworden, zal aan den zoodanige slechts eene ligte straf opgelegd worden, naarmate de omstandigheden: hij zal zelfs, redenen daartoe dienende, van alle straffen mogen vrijgesteld worden, inzonderheid zoo een of meer der overige medeplichtigen in handen van de justitie geraken en van de misdaad overtuigd worden.

Art. 91. Een schildwacht, die op zijnen post in de nabijheid van den vijand of in eene belegerde of berende plaats aan zijne orders of consigne niet voldoet, of van zijnen post afgaat zonder bevorens afgelost te zijn, zal met den dood met vervallenverklaring van den militairen stand of van de betrekking van militairen geëmploijeerde, den dood, of naar den aard der omstandigheden gestraft worden.

Art. 92. Een schildwacht, die op zijnen post in de nabijheid van den vijand of in eene berende of belegerde plaats, slapende of dronken bevonden wordt, zal met den dood met vervallenverklaring van den militairen stand, of van de betrekking van militairen geëmploijeerde, den dood, of met andere straf, naar gelang der omstandigheden gestraft worden.

Art. 94. Elk militair, die in eene actie tegen den vijand, of in deszelfs nabijheid, zijne wapens lafhartig wegwerpt of verlaat, zal met den dood gestraft worden.

Art. 95. Elk militair, die in eene affaire tegen den vijand, of in eene plaats, welke dadelijk belegerd of berend is, uitdrukkelijk weigert of opzettelijk nalaat, de orders van dengene, die boven hem gesteld is, te gehoorzamen of na te komen, zal met den dood gestraft worden, en wanneer de misdaad in andere gelegenheden wordt gepleegd, zal dezelve, zoo het een onderofficier of mindere is, met militaire gevangenis gestraft worden.

Hi eerst, A. bl. 1916 N° 539 of R.O. 1917
 (handelt over Schepsvalk) deel A N° 19.

Art 96. Een onderofficier of soldaat, die zich in een gevecht met den vijand, of in eene plaats, welke dadelijk belegerd of berend is, slechts met woorden tegen de orders zijner superieuren verzet, zal met militaire gevangenis gestraft worden, naar de omstandigheden.

Art. 97. Wanneer een gearresteerde is aan de wacht ontkomen, aan welke zijne bewaring was toevertrouwd, zullen alle de onderofficieren en soldaten, door wier schuld of onachtzaamheid zulks is veroorzaakt, gestraft worden ten hoogste met militaire gevangenis; alles naar gelang van den persoon en van de misdaad van den ontkomene, van den tijd van de plaats en verdere omstandigheden.

Art. 98. Een schildwacht, die in tijd van vrede niet op zijnen post, of daarop slapende of beschonken wordt bevonden, zal naar omstandigheden, zelfs met militaire gevangenis van ten hoogste tien jaren kunnen gestraft worden.

Wanneer echter het verlaten van zijnen post of het slapen of de beschonkenheid op dezelve tot geene schadelijke gevolgen aanleiding heeft gegeven, zal hij aan de krijgstucht worden overgelaten.

Art. 99. Elk onderofficier of soldaat, die zijn meerderen in rang met woorden of gebaren beleedigt of dreigt, zal gestraft worden met militaire detentie van ten hoogste één jaar.

Art. 100. Ingeval hij zich tegen denzelve met de daad verzet, het geweer tegen denzelve trekt, denzelve aangrijpt, slaat, kwetst, of eenige andere daden van geweld tegen denzelve pleegt, zal hij met militaire gevangenis van ten hoogste tien jaren gestraft worden, ten ware mitigerende omstandigheden aanwezig en bewezen waren, in welk geval den regter den schuldige eene mindere straf zal mogen opleggen.

Art. 102. Een militair, die een schildwacht op zijnen post, met woorden of gebaren beleedigt of dreigt, zal gestraft worden zoo het een onderofficier is, met militaire detentie van ten hoogste één jaar en, zoo het een minder militair is, met militaire detentie van ten hoogste acht maanden.

Art. 103. Doch elk militair, wie het zij, die een schildwacht op zijn post gewelddadig aanrandt, of op eenigerhande wijze dadelijk mishandelt, zal, indien zulks in tijd van oorlog gebeurd is, met den dood, en, zoo het in tijd van vrede geschied is, met militaire gevangenis van ten hoogste tien jaren gestraft worden.

Art. 104. Elk onderofficier en minder militair, die zich van eens anders verlofpas of van een valschen verlofpas bedient, of in den verlofpas voor hem zelven geschikt, eenen anderen naam dan zijnen eigenen doet plaatsen, of zijn verlofpas zal hebben verlengd, zal met militaire detentie van ten hoogste één jaar gestraft worden.

Art. 106. Elk werver, die een persoon, behoorende tot de troepen van den staat, aanneemt. zonder dat dezelve van een behoorlijk ontslag uit den dienst is voorzien, zal, zoo het een militair beneden den rang van officier is, gestraft worden met militaire gevangenis van ten hoogste vijf jaren.

Van Desertie naar den Vijand.

Art. 107. Elk militair of ander persoon, tot de armée of derzelver gevolg behoorende, die naar den vijand deserteert of zonder schriftelijken last van zijnen chef naar den vijand overgaat, zal met den dood met vervallenverklaring van den militairen stand of van de betrekking van militairen geëmploijeerde gestraft worden.

Art. 108. Die gepoogd heeft dit een of ander te doen, doch in de uitvoering daarvan is verhinderd, zal gestraft worden met den dood met vervallenverklaring van den militairen stand of van de betrekking van militairen geëmploijeerde, den dood, of militaire gevangenis van ten hoogste tien jaren, naarmate van de omstandigheden, mits de poging door uiterlijke daden of bedrijven aan den dag gelegd zij.

Art. 109. Elk militair of ander persoon, tot de armée of derzelver gevolg behorende, die zonder schriftelijken last of toestemming van zijnen superieur overtreedt de grens of scheidingsliniën, door den kommandant van het korps, waartoe hij behoort, gemaakt aan die kanten, langs welke men met den vijand gemeenschap zouden kunnen hebben. zal als deserteur naar den vijand worden beschouwd, en als zoodanig met den dood met vervallenverklaring van den militairen stand of van de betrekking van militairen geëmploijeerde of met den dood, naar de omstandigheden, gestraft worden.

Art. 110. Op gelijke wijze zal beschouwd en gestraft worden elk militair of ander persoon, behorende tot de armée of derzelver gevolg, die zich veroorlooft te gaan uit eene plaats, door den vijand belegerd of berend, zonder daartoe bekomen te hebben de schriftelijke toestemming van den kommandant dier plaats.

Art. 111. Elk onderofficier, de wacht hebbende op den voorpost, en elk militair, aldaar op schildwacht staande, die van zijn wacht of post deserteert, zal als deserteur naar den vijand beschouwd en als zoodanig met den dood met vervallenverklaring van den militairen stand of van de betrekking van militairen geëmploijeerde gestraft worden; alle andere militairen, van de wacht in voege voorschre-

ven deserteerende, zullen met den dood gestraft worden.

Art. 112. Elk militair, die een ander militair tot desertie naar den vijand verleidt, zal insgelijks met den dood met vervallenverklaring van den militairen stand of van de betrekking van militairen geëmploijeerde gestraft worden.

Art. 113. Elk militair of ander persoon, behoorende tot de armée of derzelver gevolg, die eenig persoon, aan een der misdrijven in de zes eerste artikelen van dit Hoofdstuk aangeduid, schuldig, willens en wetens verbergt, deszelfs misdrijf begunstigt of denzelve aan de nasporingen en vervolgingen tegen hem ingerigt onttrekt, zal op dezelfde wijze gestraft worden als in de voorzeide artikelen ten aanzien van zoodanig persoon zelve is vastgesteld.

Art. 114. Wanneer tusschen twee of meer personen, hetzij militairen, hetzij andere, tot de armée of derzelver gevolg behoorende, komplot of afspraak tot desertie naar de vijand is gemaakt, zonder dat echter de desertie werkelijk heeft plaats gehad, zal het hoofd van het komplot of van de afspraak met den dood met vervallenverklaring van den militairen stand of van de betrekking van militairen geëmploijeerde en de overigen, die in het komplot of in de afspraak gedeeld hebben, met den dood of militaire gevangenis van ten hoogste tien jaren, naarmate van de omstandigheden, worden gestraft.

Art. 115. Indien het hoofd van het komplot of van de afspraak niet bekend is, zal onderscheid gemaakt worden, of het complot of de afspraak alleen tusschen militairen, of alleen tusschen personen, bij het gevolg van de armée geëmploijeerd, dan wel tusschen een of meer militairen en een

of meer personen, bij het gevolg van de armée geëmployeerd, onderling gemaakt is.

Wanneer het complot of de aanspraak gemaakt is tusschen militairen alleen, of alleen tusschen personen, bij het gevolg der armée geëmployeerd, zal in zoodanig geval de hoogste in rang van hen voor hoofd van het komplot of de afspraak gehouden en als zoodanig met den dood met vervallenverklaring van den militairen stand of van de betrekking van militairen geëmployeerde gestraft worden.

Doch wanneer het komplot of de afspraak gemaakt is tusschen een of meer militairen en een of meer personen, bij het gevolg der armée geëmployeerd, onderling, zal, in zoodanig geval, de militair of degene der militairen, die de hoogste in rang is, voor hoofd van het komplot of van de afspraak gehouden en als zoodanig met den dood met vervallenverklaring van den militairen stand of van de betrekking van militairen geëmployeerde gestraft worden, ten ware het tegendeel kwam te blijken.

Ingeval van gelijkheid van rangen, zal de oudste in dienstjaren voor hoofd van het complot of van de afspraak gehouden en als zoodanig gestraft worden voor zooverre het tegendeel niet mogt komen te blijken.

Van andere Desertie in tijd van oorlog.

Art. 116. Elk militair, die in tijd van oorlog, uit de armée of eene vesting in de nabijheid van den vijand deserteert, zonder zoodanige verzwarende omstandigheden als in het voorgaande Hoofdstuk zijn aangeduid of in dit hoofdstuk worden aangewezen, zal gestraft worden, zoo het een onder-

officier of soldaat is, met militaire gevangenisstraf van ten hoogste vijf jaren.

Art. 117. Een militair, welke deze desertie pleegt, terwijl hij is dienst doende, zal op dezelfde wijze gestraft worden voor den tijd van ten hoogste zeven jaren, of wanneer hij dezelve begaat, terwijl hij op schildwacht staat, voor den tijd van ten hoogste tien jaren.

Art. 118. Een militair, die, terwijl hij is dienst doende, of op schildwacht staat, uit de armée of uit eene vesting in de nabijheid van den vijand deserteert, met medeneming van zijn schietgeweer, zal met den dood gestraft worden, edoch met medeneming van zijdgeweer of bajonet, met militaire gevangenis van ten hoogste tien jaren, tenzij een dezer beide laatste wapenen aan een ander militair toebehoort, in welk geval hij met den dood zal gestraft worden; edoch een cavelerist, de voorschreven misdaad plegende met medeneming van een kompagniespaard, zal altijd met den dood gestraft worden.

Art. 119. Die gepoogd heeft een of ander der misdrijven te plegen, in de drie voorgaande artikelen aangewezen, doch in de uitvoering daarvan is verhinderd, zal, wanneer hij een onderofficier of soldaat is, met militaire gevangenisstraf gestraft worden, mits de poging der uiterlijke daden of bedrijven aan den dag gelegd is.

Art. 120. Elk militair, die in tijd van oorlog, bij de armée te velde of in eene vesting in de nabijheid van den vijand, niet verschijnt binnen de vier-en-twintig uren na het appèl, zonder schriftelijke toestemming van zijnen chef, of zonder behoorlijk verlof, zal voor deserteur gehouden en als zoodanig gestraft worden.

Art. 121. Insgelijks zal voor deserteur gehou-

den en als zoodanig gestraft worden elk militair, die in een kampement of kantonnement, zonder zoodanige toestemming of verlof, zal gegaan zijn over de grensscheidingen aan de tegenovergestelde zijde van den vijand, door den kommandant bepaald.

Art. 122. Een militair met verlof afwezend zijnde, die in tijd van oorlog, in de armée of vesting in de nabijheid van den vijand, niet terug is binnen tweemaal vier-en-twintig uren, na het eindigen van zijn verlof, zal almede voor deserteur gehouden en als zoodanig gestraft worden.

Art. 123. Een onderofficier of soldaat, die in tijd van oorlog, zonder behoorlijk paspoort of ontslag bekomen te hebben, zich bij een ander korps van de armée of in 'slands zeedienst engageert zal voor deserteur gehouden en als zoodanig gestraft worden met militaire gevangenis van ten hoogste één jaar en zes maanden; en, ten tweede male zich aan de voorschreven misdaad schuldig makende, met militaire gevangenisstraf van ten hoogste drie jaren.

Art. 124. Elk militair die in tijd van oorlog een ander militair verleidt tot desertie uit de armée of uit eene vesting in de nabijheid van den vijand, zonder dat zulks gepaard gaat met verleiding tot desertie tot den vijand, zal gestraft worden met dezelfde straf als de deserteur zelf.

Art. 125. Elk militair of ander persoon, behorende tot de armée of derzelver gevolg, die een deserteur in tijd van oorlog uit de armée of uit eene vesting willens en wetens verbergt, deszelfs misdrijf begunstigt, of denzelve aan de nasporingen en vervolgingen, tegen hem ingerigt, onttrekt, zal op dezelfde wijze gestraft worden als ten aanzien van zoodanigen deserteur zelven, hiervoren in de onderscheidene gevallen is vastgesteld.

Art. 126. Wanneer tusschen de militaire of andere

personen, tot de armée of derzelver gevolg behoorende, in tijd van oorlog, komplot of afspraak is gemaakt tot desertie uit de armée of eene vesting in de nabijheid van den vijand, zonder dat zulks gepaard gaat met komplot of afspraak tot desertie naar den vijand, zal indien de desertie werkelijk gevolgd is, het hoofd van het komplot of van de afspraak met den dood en de overigen, die in het komplot of de afspraak gedeeld hebben, met militaire gevangenisstraf van ten hoogste vijf jaren gestraft worden.

Art. 127. Indien de desertie niet werkelijk heeft plaats gehad, zal wel het hoofd van het komplot of de afspraak met den dood, doch de overigen met militaire gevangenisstraf van ten hoogste drie jaren gestraft worden.

Art. 129. Wanneer echter de afspraak tot desertie, in de vorenstaande artikelen vermeld, alleen gemaakt is tusschen twee militairen of andere personen, tot de armée of derzelver gevolg behoorende, en de desertie werkelijk gevolgd is, zullen dezelve beiden gestraft worden met militaire gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren.

Art. 130. En wanneer de desertie niet gevolgd is, zullen dezelve gestraft worden met militaire gevangenisstraf van ten hoogste één jaar.

Art. 132. De desertie uit een garnizoen of kantonement, binnen 's lands en van het tooneel des oorlogs verwijderd, zal schoon in tijd van oorlog gepleegd, op dezelfde wijze gestraft worden als in tijd van vrede, met uitzondering, dat zoodanig deserteur geene aanspraak zal kunnen maken op het regt, aan de vrijwillige terugkomst in tijd van vrede hierna toegekend.

Van Desertie in tijd van vrede.

Art. 132a. Wegens desertie in tijd van vrede wordt gestraft de militair, die zich schuldig maakt aan ongeoorloofde verwijdering met het oogmerk 's lands dienst voor goed te verlaten.

Art. 134. Een onderofficier of soldaat, die in tijd van vrede voor de eerste maal deserteert, en gearresteerd wordt, zal gestraft worden met militaire detentie van ten hoogste één jaar.

Art. 135. De correctie van onderofficieren en soldaten, welke in tijd van vrede binnen vier weken vrijwillig en zonder achterhaald te zijn, terugkomen of zich aangeven, zal aan de krijgstucht worden overgelaten.

Art. 136. Een onderofficier of soldaat, die in tijd van vrede, ten tweede male deserteert, en gearresteerd wordt, zal met militaire gevangenis van ten hoogste één jaar en zes maanden gestraft worden.

Art. 137. Wanneer een onderofficier of soldaat, ten tweede male gedeserteerd zijnde, zonder achterhaald te wezen zich binnen vier weken vrijwillig aangeeft of terugkomt, zal hij met militaire detentie van ten hoogste twee jaren gestraft worden.

Art. 138. Een onderofficier of soldaat, die in tijd van vrede voor de derde maal deserteert, nadat hij reeds tweemaal in voege voorschreven is gestraft, zal hij met militaire gevangenis van ten hoogste drie jaren gestraft worden.

Art. 139. Na de ten derde male gepleegde desertie in tijd van vrede, zal geene vrijwillige terugkomst bateu.

Art. 140. Een soldaat, die in tijd van vrede deserteert en eenige van zijne kleine monteringstukken of zoogenaamde kompagniesgoederen mede-neemt, boven de zoodanige, welke hij op dien tijd

aanheeft, of, gekleed zijnde, moest of kon aanhebben, zal gestraft worden met militaire detentie van ten hoogste twee jaren.

Art. 144. Een onderofficier of soldaat, die in tijd van vrede met zijn schietgeweer deserteert, zal gestraft worden met militaire gevangenisstraf van ten hoogste één jaar en zes maanden.

Art. 145. In geval een cavalerist zich aan desertie in tijd van vrede schuldig maakt, met medeneming van zijn kompagniespaard, zal hij gestraft worden met militaire gevangenis van ten hoogste drie jaren.

Art. 146. Wanneer hij de misdaad pleegt met medeneming van zijn kompagniespaard, zadel en chabrak, voor den tijd van ten hoogste drie jaren en zes maanden.

Art. 147. In geen dezer twee laatste gevallen zal den cavalerist vrijwillige terugkomst kunnen baten, tenzij hij tevens zijn paard, en, wanneer hij deszelfs zadel en schabrak medegenomen heeft ook deze terug brenge.

Art. 149. Een onderofficier of soldaat van de wacht deserterende in tijd van vrede, zal gestraft worden met militaire detentie van ten hoogste twee jaren.

Art. 150. Een onderofficier of soldaat, die in tijd van vrede, met geladen geweer deserteert, zal naar gelang der omstandigheden, zelfs met militaire gevangenis van ten hoogste tien jaren worden gestraft.

Art. 151. Een schildwacht, die in tijd van vrede van zijn post deserteert zonder geweer, zal gestraft worden met militaire gevangenisstraf voor den tijd van ten hoogste twee jaren; zoo met geweer, voor den tijd van ten hoogste drie jaren, en met geladen geweer, voor den tijd van ten hoogste vijf jaren.

Art. 152. Een militair, die in tijd van vrede deserteert, doch wiens desertie gepaard gaat met

ontvreemding van eens anders goed uit de kazerne of van een zijner kameraden, zal worden gestraft met militaire gevangenis van ten hoogste één jaar en zes maanden.

Art. 153. Een onderofficier of soldaat, die in tijd van vrede, zonder behoorlijk paspoort of ontslag bekomen te hebben, zich bij een ander korps van de armée of in 's lands zeedienst engageert, zal voor deserteur gehouden en als zoodanig gestraft worden met militaire detentie van ten hoogste twee jaren; en, ten tweede male zich aan de voorschreven misdaad schuldig makende, met militaire gevangenis van ten hoogste drie jaren.

Art. 156. Een onderofficier of soldaat, die in tijd van vrede gepoogd heeft te deserteren, zal gestraft worden met militaire detentie van ten hoogste één jaar.

Art. 157. Een onderofficier of soldaat, die binnen een uur buiten het garnizoen of kantonnement in zijne desertie is verhinderd of gestoord, zal met militaire detentie van ten hoogste één jaar gestraft worden.

Art. 159. Elk militair, die in tijd van vrede twee dagen of langer van zijn korps, detachement of garnizoen afwezig is of langer dan acht dagen na het eindigen van zijn verlof afwezig blijft, zal als deserteur beschouwd worden, ten ware hij de reden van afwezigheid ten genoegen des regters konde bewijzen.

Art. 161. Elk militair, die in tijd van vrede een ander militair tot desertie verleidt, zal gestraft worden met militaire gevangenis, ten hoogste voor drie jaren, naar mate van de omstandigheden.

Art. 163. Een onderofficier of soldaat, die in tijd van vrede een ander militair in het plegen van desertie behulpzaam is, of een deserteur willens en

wetens versteekt of verbergt, zal gestraft worden met militaire gevangenisstraf van ten hoogste drie jaren.

Art. 165. Een onderofficier, die in gebreke blijft van eene voorgenomene of volbragte desertie kennis te geven, of de plaats aan te geven waar een deserteur zich ophoudt, wanneer dezelve hem is bekend geworden, zal naar mate der omstandigheden met militaire detentie van ten hoogste één jaar gestraft worden. Een soldaat zal gestraft worden met militaire detentie van ten hoogste acht maanden, naar mate der omstandigheden.

Art. 166. Wanneer tusschen militairen in tijd van vrede onderling komplot of afspraak tot desertie gemaakt is en de desertie werkelijk is gevolgd, zal de onderofficier of soldaat, welke overtuigd wordt het hoofd van het komplot of van de afspraak geweest te zijn, met militaire gevangenis van ten hoogste tien jaren worden gestraft en de overigen met militaire gevangenisstraf van ten hoogste drie jaren.

Art. 167. Indien de desertie niet werkelijk heeft plaats gehad, zal de onderofficier of soldaat, welke overtuigd wordt het hoofd van het komplot of van de afspraak geweest te zijn, gestraft worden met militaire gevangenisstraf voor den tijd van ten hoogste vijf jaren, naarmate van de omstandigheden; en de overigen voor den tijd van ten hoogste één jaar en zes maanden.

Art. 169. Wanneer echter alleen afspraak tot desertie in tijd van vrede tusschen twee militairen gemaakt en de desertie werkelijk gevolgd is, zullen dezelve beiden gestraft worden met militaire gevangenisstraf van ten hoogste één jaar en zes maanden.

Art. 170. En wanneer de desertie niet gevolgd

is, zullen dezelveu gestraft worden met militaire detentie van ten hoogste één jaar.

Van Geweldenarijen en Strooperijen.

Art. 172. Elk militair of ander persoon, behoorende tot de armée te velde of derzelver gevolg, die het op het leven van vreedzame in en opgezetenen, derzelver vrouwen of kinderen toelegt, dezelveu moedwillig en zwaar wondt, verminkt, hun eenig werkelijk lichaamsgebrek toebrengr, of hen door slaan, pijnigen, knevelen, binden of anderszins zwaar mishandeld, zal met den dood met of zonder vervallenverklaring van den militairen stand of van de betrekking van militairen geëmploijeerde gestraft worden, naar den aard der omstandigheden.

Art. 173. Elk militair of ander persoon, tot de armée te velde of derzelver gevolg behoorende, die, in welk land het ook zijn moge, zonder order van zijnen superieur, eenige magazijnen, arsenalen, land- of woonhuizen, bosschen, te velde staand of gemaaid graan, of eenige andere publieke of bijzonder eigendom in brand steekt, zal op dezelfde wijze gestraft worden.

Art. 174. Insgelijks zal op dezelfde wijze gestraft worden elk militair, die gewapenderhand, hetzij alleen, hetzij te zamen met anderen, de inwoners in hunne woningen of bezittingen plundert of zonder order van zijnen superieur derzelver goederen verwoest.

Art. 175. Elk militair of ander persoon, behoorende tot de armée of derzelver gevolg, die, bij gelegenheid dat dezelve armée op marsch of te velde is, in welk land het ook zijn moge, zich openlijk of heimelijk, alleen of te zamen met anderen, bij dag of nacht, of op welke wijze ook, in de huizen, hoven,

tuinen of andere besloten plaatsen der ingezetenen begeeft, en daaruit vee, gevogelte, vleesch, vruchten, groenten of andere eetwaren ontvreemdt, zal gestraft worden met militaire gevangenisstraf of met militaire detentie van ten hoogste acht maanden, naarmate van de omstandigheden.

Art. 176. Wanneer nochtans de strooperijen, in het voorgaand artikel aangeduidt, met braak, geweld aan personen of zware bedreigingen zijn vergezeld geweest, zal degeen, die zich hieraan schuldig heeft gemaakt, met den dood, met vervallenverklaring van den militairen stand of van de betrekking van militairen geëmploijeerde gestraft worden.

Art. 177. Elk militair of ander persoon, tot de armée of derzelver gevolg behoorende, die, bij gelegenheid dat dezelve armée op marsch of te velde is openlijk of heimelijk, alleen of te zamen met anderen, bij dag of nacht, runderen, kalveren, schapen of varkens uit de open velden der landbouwers ontvreemdt, zal gestraft worden met den dood, met vervallenverklaring van den militairen stand of van de betrekking van militairen geëmploijeerde, met militaire gevangenisstraf of met militaire detentie van ten hoogste acht maanden, naarmate van de omstandigheden.

Art. 178. Wanneer nochtans de strooperijen, in het voorgaand artikel aangeduid, met geweld aan personen of zware bedreigingen zijn vergezeld geweest, zal degeen, die zich hieraan schuldig heeft gemaakt, altijd met den dood, met vervallenverklaring van den militairen stand of van de betrekking van militairen geëmploijeerde gestraft worden.

Art. 179. Wanneer de strooperijen, in de vijf voorgaande artikelen aangeduid, wel zonder geweld aan personen en zonder zware bedreigingen maar nogtans troepsgewijze en gewapenderhand zijn ge-

pleegd, zullen allen, die bij de strooperij zijn tegenwoordig geweest, gestraft worden met den dood, met vervallenverklaring van den militairen stand of van de betrekking van militairen geëmploijeerde of met militaire gevangenisstraf.

Art. 184. Elk militair of ander persoon, tot de armée of derzelver gevolg behorende, die willens en wetens gestroopte goederen koopt of ontvangt, zal als deelgenoot der misdaad beschouwd, en met dezelfde straf als de hoofddaders gestraft worden.

Van Diefstal en Roof.

Art. 188. Elk militair, die dengene, bij wien hij op schildwacht of sauvegarde geplaatst is, besteeft of berooft, of ook het goed, waarbij hij invoege voorschreven geplaatst is, of eenig gedeelte daarvan steelt of rooft, zal met militaire gevangenisstraf van ten hoogste twintig jaren (in tijd van oorlog met den dood, met vervallenverklaring van den militairen stand of van de betrekking van militairen geëmploijeerde) gestraft worden.

Art. 189. Elk militair of ander persoon, tot de troepen van den Staat behorende, die, hetzij bij nacht of dag, dengene bij wie hij op publiek gezag is ingekwartierd, besteeft of berooft, zal met militaire gevangenis gestraft worden.

Art. 190. Elk militair of ander persoon, tot de troepen van den Staat behorende, die buskruit, kogels, eenigerlei amunitie van oorlog of andere, goederen, tot de artillerie behorende, ontvreemdt uit de parken, magazijnen, bewaarplaatsen of convooijen, bij welke hij niet op schildwacht is gesteld, zal gestraft worden met militaire gevangenis.

Art. 191. Elk militair, die zijnen kameraad in het slaapkwartier, in de chambrée of in de stallingen

besteelt, zal, hoe gering de ontvreemding ook wezen mag, gestraft worden met militaire gevangenis.

Art. 192. Een cavalerist, welke het paard, hem van Gouvernementswege ten gebruike gegeven verkoopt of verpand, zal gestraft worden met militaire gevangenis van ten hoogste twee jaren.

Art. 193. Een onderofficier of soldaat, die zijne wapenen, kleederen of equipment, hem van Gouvernementswege ten gebruike gegeven, verkoopt of verpand, zal gestraft worden met militaire detentie van ten hoogste acht maanden, naarmate de omstandigheden.

Art. 194. Elk militair of ander persoon, tot de troepen van den Staat behoorende, die eenige kazertering-, equipments- of kampements-goederen ontvreemdt, zal gestraft worden, zoo het een onderofficier of minder militair is, met militaire gevangenis van ten hoogste één jaar en zes maanden.

**EXTRACT uit de wet van 19 Augustus
1861, betrekkelijk de Nationale
Militie (Staatsblad N°. 72.)**

Artikel 130.

Het crimineel wetboek en het reglement van krijgstucht voor het krijgsvolk te lande zijn op de manschappen der militie te land, die zich onder de wapenen bevinden, van toepassing, en met opzigt tot de verschillende gevallen van desertie, op al de bij de militie te land ingelijfden.

Die manschappen worden geacht onder de wapenen te zijn:

- 1°. zoolang zij zich bij hun korps bevinden;
- 2°. gedurende den tijd, dien het in art. 138 bedoeld onderzoek duurt;
- 3°. in het algemeen, wanneer zij in uniform zijn gekleed.

Artikel 138.

De verlofgangers van de militie te land worden jaarlijks ten minste eenmaal op den door Ons te bepalen tijd door den militie-commissaris onderzocht.

Artikel 145.

De verlofganger der militie, die niet voldoet aan eene oproeping voor de werkelijke dienst, wordt als deserteur behandeld.
